

A szerkesztő lakása:

Rimaszombat, Deák Ferencz-utca 12. sz. Ide intézendő a lap szerkesztéséről érdeklő minden közlemény és levelezés.

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.
Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

GÖMÖR-KISHONT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Janosi-utca 35.,
illetve Ki-pást-tér 4. sz. alatt
R. Vozary Gyula tanárnál. — Ide
intézendők a kiadóhivatali illető
előfizetés, hirdetések, nyilttér
és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos posztosor tér-
fogata 6 kr.
Bé. jegdíj minden beiktatás
után 30 kr.

Nyilttér:

Egy sor 20 kr.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala Rimaszombat Janosi-utca Czikora-fele házában, nem különben minden hazai postahivatal.
Az előfizetés legcélszerűbben posta-utalvány uján eszközölhető. — **Hirdetést** csak a kiadóhivatal vesz fel.

Szekták a társadalomban.

Szokva vagyunk ahoz, hogy a mi kis szűkebb világunkban is előfordulnak a társadalmi élet oly különösségei, melyek egymástól szétválasztanak, a helyett, hogy azokat kerülve az egymáshoz való szorosabb viszonyra törekednénk.

Rég érzett baj általában véve országiszerte, hogy nyelvi különbség miatt minden ízében egységes társadalmi élet a magyar korona országában sehol sincs. Mindenki arra felé húz inkább, a merre nemzetiségi érdekei vonják. Ez állapot ellen küzd nemzetünk már évszázadok óta, de különösen a legutóbbi évtizedek óta fokozott buzgalommal, s az eredmény oly csekély, hogy arra légvárakat építeni egyáltalán még ez idő szerint nem lehet.

A mi kis körünkben — másra nem terjeszkedvén ki, — a minden oldalról szláv népekkel körül vett magyarság a lét és nem lét küzdelmét folytatja, pedig hatalmi súlyát nem veti latba s csupán a műveltség eszközeivel igyekszik legyőzni ellenfeleit. Oly küzdelmet folytat tehát, melynek eredménye a legnagyobb mértékben problematikus, mert azt a fegyvert, melylyel küzdünk, megszerezhetik azok is s így ha nem vigyázunk, el fog jönni az az idő, melyben egyenlő fegyverekkel történhetik meg a döntő ütközet.

Az újabb idők törekvései szebb jövővel kecsegtetnek ugyan, de örömünk nem lehet zavartalan, mert még arra is külön eszközökkel kell törekednünk, hogy társadalmi életünk magyarsága az idegenek által elismertessék.

Pregnáns példa gyanánt szolgál erre a helybeli tűzparancsnokságnak, egy a tisztikar nevében kaszinónk igazgatóságához intézett német nyelvű átirata. Ez átiratnak nemesak tartalma, — melyben a már meglevő négy német újságnak jelentékeny szaporítását kívánja, — hanem nyelve is bizonyítja azt, hogy egy szekta van városunkban, mely nemzetünk évszázados küzdelmeit nem respektálja s természetesen találja azt, hogy a legnagyobb társadalmi intézménnyel, melynek legfőbb hivatása a magyar-

ság eszméjét ápolni és hatáskörében terjeszteni, nemet nyelven levelezzen.

Ez eljárással szemben a nyilvánosság terén megütközésünket fejezzük ki, mert azt a jóindulatu törekvést, melyet nemzetiségünk fen- és tiszteletben tartása körül oly hosszú idő kifejtettünk, ez által kigunyolva látjuk.

Kigunyolva látjuk pedig azért, mert nemesak jogunk van megkívánni nekünk is, mint Ausztriában megkívánják, az állami nyelv respektálását, hanem jogérzetünknek az istápot ad, hogy hazánkban a magyar nyelv állami szentségét az ő Felsege által szentesített törvény is elismeri. Kaszinónk nem hivatal, hanem egy oly társadalmi intézmény, melynek speciális jellegét még akkor is tekintetbe kellene venni, ha nem állana a Magyarországnak uralkodó népfaj törvényeiük korlátai között.

Ugyan mit szólnának Ausztriában, vagy Csehországban ahoz, hogy ha egy tősgyökeres német, vagy cseh polgárok által lakott város nemzeti olvasó-egyesületének igazgatóságához egy helybeli szűk társadalmi osztálytól érkező magyar nyelvű megkeresés érkeznek s ráadásul azon kívánalmat tartalmazná, hogy a már meglevő négy-öt magyar lap hétre egészítessék ki.

Nem vagyunk oly elfogultak, hogy a tényt magát rossz indulat kifolyásának tekinthessük, bár bizonyos tendenciát nem tagadhatunk meg tőle, — a mivel szemben csak azon körülményre utalhatunk, hogy vizsgálják meg minden oldalról jelen társadalmi életünket s meg fognak győződni arról, hogy a különböző nyelveken beszélő szekták is e téren egymásra vannak utalva pro et contra egyformán. Egy kaszinói tag.

A választás.

Tegnap, szerdán, történt meg városunkban, talán utoljára, Gömör-Kishontvármegye tisztikarának restaurációja. Helyesebben rekonstrukciónak lehetne nevezni, amennyiben a régi tisztikarnak legnagyobb része megmaradt s csak egyes állomásokban esett némi változás. A választás

zados fák lombjainak suttogásait hozta felém a nyári szellő. Erdő koszoruzott hegyek ormait álltak majd előttünk titokzatos némassággal, meredek sziklák között rohogott vonatunk s köszöntötte füstjével az egymásután előtűnő hegyet, erdőt.

Oh üdvözöllek én is te nagy természet szép világa, rég óhajtott dicsőített szép otthonom!

Már itt vagyok. Itt ülök szobámban az óhajtott mély esőnd veszkörül s falusi emberekhez nem illő módon békétlenkedem.

Hát bizony a valóság kegyetlenül megtréfálja az ábrándos lelket. Az ábrándvilág helyét elfoglalta az unalmas valóság. Hire, nyoma sincs az én képzelt tündérországomnak.

— Hol kaphatok kocsit, melylyel a faluba mehetek? kérdeztem midőn megérkeztem a posta kocsistól, s ő felelt nekem Svatopluk ós nyelvén, melynek titkát én megfejteni soha meg sem kíséreltem.

— Ki beszél itt magyarul? kérdeztem kissé bosszankodva.

— Nyist, nyist. Slovenszki, slovenszki! — volt az egyhangu válasz.

No ez már, még sem volt egészen igaz. Felderült arcom, mikor a kis városkába érve a kocsmák, boltok előtt csupa magyar feliratokat olvastam. „Mégis csak Magyarországnak vagyok tehát!“ — gondoltam megvilágosodva. Hanem ez az öröm sem tartott soká, mert csakhamar alkalmam volt meggyőződni, hogy ez a hivatalos magyar külső csak a derék szeretetreméltó főszolgabíró magyarságáról tanuskólik, ki amennyire lehet, igyekszik a nép közt is a magyarosodást terjeszteni. Nem hiába a most legnépszerűbb miniszter nagybátyja ő.

Tőt és német! Ez Trencsénymegyében az uralkodó két nyelvhatalmasság. Igazán jól esett, midőn a kis városka intelligens elemeivel érintkezhettem s meggyőződhettem arról, hogy körükben a mindig tiszta édes magyar nyelv hangzik.

De el innen! Hiszen az én székhelyem a harmadik községben van, hol a plébános, jegyző ménesmester és jó magam képviseli majd úgy a „magyar szó hatalmát.“

Oh ti pitykés dolmányu, lobogó ingujjas legények,

nem vert föl nagy port, az előkészületek is egyes esetek kivételével, csak sub rosa történhetek meg, de meglepetést egyáltalán nem keltek.

Volt azért oppositio is, de az erőket jóformán ismerjük már napokkal, sőt hetekkel ezelőtt. Legnagyobb küzdelmet a rimaszécsi járás főszolgabírói állomása keltett, melyben egy évtizedek óta közszolgálatban álló egyén és a megyei társaséletnek egyik előkelő tagja állottak szemközi egymással. Mindkét félnek erős pártja volt s a győzelem itt is, ott is kétségesnek látszott.

A kaszinó terme már kedden este szokatlan képet öltött. A megyei virilisták igen nagy számmal jelentek meg, köztük Fáy László, Szentiványi Árpád, Bornemisza István és Hámos László orsz. gyűlési képviselők. Hamar hire futott annak is, hogy Andrassy Manó gróf roznányi képviselő is meg fog érkezni a választásra. A majdnem zsufolásig megtöltött teremben különböző csoportokban a másnapi választásról beszélgettek; pozitív híreket hallani azonban nem igen lehetett s este nyolcz órakor mindnyájan avval a gondolattal távoztak el, hogy „holnap este vigabban leszünk,“ mert a választás napján az új és újból megválasztott megyei tisztikar tiszteletére hatalmas társas vacsora volt készülöben.

Végre felvirradt a várva várt nap, melynek déletőtti 9 óráján már jóformán mind el voltak foglalva a megyeház nagy gyűlés termének ülöhelyei.

A közgyűlést Fáy Gusztáv főispán ő méltósága nyitotta meg rövid szavakkal, vázolván a rendkívüli közgyűlés célját: a tisztikar újbóli megválasztását. A választó tagokat böles megfontolásra s hazafiságra figyelmezteti.

Bornemisza László alispán vázolja a lefolyt hat évnek történetét. Feleliti az eredményeket, melyeket a tisztikar a törvények pontos végrehajtása által elért. Erdemet szerzett a tisztikar különösen a községek háztartásának rendezése körül. A megbízatás lejárván a vármegye peesétjét az avval járó hatalommal és jogokkal a megye asztalára leteszi, a maga s tisztársai nevében leköszön.

Ideiglenes jegyzőül Ujházy Lajos neveztetvén ki, a kijelölt bizottságba választottak, illetőleg elnököleg kinevezettek: Szentiványi Árpád, Máriassy Andor, Bornemisza István, Andrassy Manó gróf, Nagy Samu, Ruthényi Béla. Szavazatszedő bizottságba Gál János elnök, Fáy Barna, Hámos László, Marton János, Bornemisza István.

ti piros ajku, bogárszemű alföldi leányok, képzelt világom óhajtott kedves lakói miért estem el tőletek.

Ne sopánkodjunk. Hiszen magam választottam ezt a helyet, hol különben csak az első pillanat hatása alatt éreztem magamat olyan roppant elhagyatottnak. Az óhajtott esendet élvezhettem szívem kedve szerint s felebarátimmal, ezekkel a jámbor tót atyafiakkal is kezdek már barátkozni. Hanem annyi bizonyos, hogy szokni kell az új világhoz. Eleinte a házak láttára is összeborzadtam. Hosszu fagerendák vannak egymás fölé rakva s házzá alakítva. A plébánián s a grófi uradalom néhány épületén kívül köből épült ház nincsen. Mind, mind faház. S még minő odúk ezek a „házak.“ Szél és eső kényes-kedve szerint tehet ott látogatást s a lakók még örömmel fogadják e látogatókat, ha nem hoznának magukkal más társat. Pedig mihelyt a levelek hullani kezdenek a fákról, beköszönt e házakba a szél és esőn kívül még egy más kegyetlen vendég is, — a nyomor. A szegény nép nyáron elhagyja lakóhelyét s megy távol helyekre dolgozni, hogy szerezzon magának annyit, mely megmentheti télen az éhenhalástól. Most már szállingóznak vissza, haza. Ablakomon keresztül látom amint végig halad a falu egy-egy karaván, s ballag fáradtan, szomoruan haza. Itthon lehetetlen megélni. Terméketlen a föld, egyetlen kincse a burgonya.

A szerenesétlenség soha sem jár egyedül. A szegénység szellemén kívül, otthont alkotott magának a nép körében a betegség. Itt van meleg ágya az egyiptomi szembetegségnek, ez idegen földről behuzelt ragályos, veszélyes kórnak, mely terjed feltartóztatlanul. A hatóság mindeat megtesz ellene. Szigorú kényszergyógyítást eszközöl, az orvosok szakadatlanul végzik terhes munkájokat, csakhol az eredmény bizony nem áll arányban a jó akarattal. S ez nem is esoda. A tudatlan nép nem törődik bajával. Hiába a jóakaró figyelmeztetés, tanács, hiába a szigorú ellenőrzés, a nép vagy kijátssza, vagy nem gondol vele.

— Öreg vagyok már én, ugyis meghalok nem sokára, nem kell az én szememet gyógyítani, — mondogatták az éltesebbek az orvosnak.

— Majd meggyógyul magától is, — mondogatják mások.

TÁRCSA.**Falusi élet.**

(A fürdői élet végér 1.)

Nehogy valaki azt higye, hogy én most a földrajzi fölfedezők táborába álltam, s a fürdő saison vége felé felfurángos módon ártatlan ezimet adva soraimnak, a hívő lelket olvasásra ösztönözve, valamely új ismeretlen, kellekép nem méltányolt, kiváló gyógyhatásu, de primitív fürdőhelyre kívánom felhívni a figyelmet: sietek kijelenteni, hogy az ilyen merénylet nem fér össze az én esőndes falusi természetemmel. A mi falunkban nincs semmiféle ismertetés után sóvárgó gyógyforrás, melynek nagy része különben igen gyakran, leginkább az irás betegségben szenvedők enyhülésére szolgál.

Oh borulj gyászba lelkem ábrándvilága! ott a főváros zsiibongó légkörében, minő isteni érzés töltötte be szívemet, tündéres életet festett képzeletem a falu gondolatára. Beszédes angyalok gyanánt vonultak el előttem a falusi életéről olvasott leírások s mámorba ringatva nyugalom után epedő lelkemet, regáltak susogó patakról, aranyos délibábról, kedves, egyszerű, áldott szívű emberekről, kik kis menyországot alkotnak lakhelyükön s élnek távol a világ zajától, boldogan, meglegegedetten.

Oh, el, el a fővárosból, a nagy háztömkelegből, hol a rideg közöny választja el egymástól az embereket, hol oly fényes s mégis oly rideg minden; el innen a szabad természet szép országába, hol szeretetről susognak a fák lombjai, hol ismerősként ülvözöl fü, fa, virág, hol nem ismerik a hivalkodó fényt, a komor elzárkózottságot.

Örök zöld folyondárral, illatos színes virágokkal borított kis házikóról ábrándozott már lelkem, hol kettős-lén él majd egy pár lélek örök tavasz, örök boldogság közt. Oh üdv neked bájos falusi élet, mely oly szép, oly kedves vagy — a regényekben.

Ábrándos gondolatok ringatták fé álomba lelkemet, midőn a füstfelhőbe burkolódzó vasszőrveteg megintulit porhüvellyemmel az új falusi itthon felé. Ringó buzakalászköz pirosuló pipacsvirág bolyngatott felém, messze-éltérülő síkság színes világa tűnt el mögöttem, és évszáz-

A kijelölő bizottság félrevonulván, rövid idő múlva az egyes állásokra a következőket jelölte ki: Alispánná: Bornemisza László, ki egyhangulag nagy többséggel és éljenzéssel megválasztott. Az esküt a közgyűlés színe előtt azonnal letévén, megható szavakkal közölte meg a belhőlyezett bizalmat, s igéri, hogy részrehajlatlan és hű hivatalnok lesz a megyének.

Főjegyzővé Ujházy Lajos egyhangulag; árvsz. elnökké Török Bálint e. h., ülnökké Szakall Vincze, Kubinyi Andor, Polgári Károly e. h.; tisztü ügyészé Abonyi Pál e. h.; főpénztárnokká Kriston László e. h.; első aljegyzővé Lukács Géza e. h.; árvszéki jegyzőségre Madarász Samu és Fornéth Gyula jelentkeztek; a szavazatok megszolva, kézfeltartás utján tételt próba, melyből kitűnt, hogy Fornéth Gyula többséggel megválasztott; második aljegyzővé Máriaassy László; alpénztárnokká Dapsy József; pénztári ellenőrré Szentmiklóssy Gyula, mindnyájan e. h.

A megye külső hivatalnokaiá főszolgabíróknak: Rozsnyóra Kubinyi Géza e. h., Rőczére Maléter Ede e. h.; a rimaszombati járásba Kubinyi Gusztáv, ifj. Badinyi Gyula és Kossuth József jelöltek közül az első nagy többséggel. A rimaszécsi járásba Sándor Béla és Draskóczy László jelöltek. Az esetre szavazatot kérvén, ennek eredménye az lett, hogy Draskóczy László 30 szótöbbséggel főszolgabíróvá választott. E választás után Andrassy Manó gróf emelt szót, kérvén azt, hogy a kimaradt érdemes főszolgabíró Sándor Béla árvszéki nyilvántartóvá (közgyámmá) nevezessék ki; mit a főispán ő méltósága — daczára annak, hogy a nevezett hivatalra más volt kombinációba, készséggel meg is tett s Sándor Bélát a közgyűlés lelkes éljenzései közt azonnal kinevezte. — Tornallyára főszolgabíróvá Szontagh Zoltán e. h.

Szolgabírákká Rozsnyóra Tomori Géza; Nagy-Rőczére Kuhna Aurél; a rimaszombati járásra ketten jelöltek: Bányai Ferenc és Porubszky Imre, kik közül 15 szótöbbséggel Porubszky Imre választott meg. Rimaszécsre Almássy Arthur gr., Tornallyára Osváth Dániel e. h.

A választások megejtése után főispán ur ő méltósága által kinevezettek: Főorvossá Dr. Szabó Samu, járás orvosokká: Rozsnyóra Maurer Arthur, Nagy-Rőczére Tavassy Lajos, Rimaszombatra Fodor Béla, Tornallyára Török János, Megyei főszámvevővé Szentmiklóssy Sándor, alsz. Zehery László, főlevéltárnokká Stelkovics István, allevelevéltárnokká Kubinyi Bertalan, várnagy lett Chlebovics József, állatorvos Lehoczki Márton.

A kezelő személyzet tagjaivá: élethossziglan előbbi kinevezésük épségben tartása mellett megerősítettek: iktatóvá: Szabó Lajos, kiadóvá: Draskovich Gábor, lajstromozóvá: Róth Lajos dijnoki minőségben; — árvszéki iktatóvá: Jakabfalvi Béla, kiadó irattárnokká: Frank Ákos, irnokokká a központban: Báthori István, Konyha Kálmán, Vigh József. — Szolgabírói irnokokká Rozsnyóra: Homolesák Antal, Rimaszombatra Pál György, Rimaszécsre Lovcsányi Béla, Tornallyára Osváth György.

Utibiztossá megerősítettek Rozsnyóra Alitisz Pál; Nagy-Rőczére Vietórisz Sándor; Rimaszombatra Rásztóczy Pál; Rimaszécsre Kubinyi Sándor; Tornallyára Markus Albert.

Mikor aztán a jövő szomorúan mezezőlja hiedelmüket, még akkor is kényszert kell alkalmazni ellenük. Csoda-e ha ilyen viszonyok közt kevés az eredmény? Egyfelől a nyomor, másfelől a járvány. Megdőböntő látvány ez nagyon.

De félre is e szomorú képekkel, hiszen van az érdemnek más oldala is. Szeg az a tulajdonképeni falusi élet, mely egyhangúságban is kedves. A szokásos falusi társasjátékok itt nem élénkíthetik az életet. Olyan kevesen vagyunk, hogy itt bizony még a nemszép leányoknak is megtudnánk kegyelmezni, ha általában volna egyetlen egy okos leányon kívül más is. A tekepályát vesszük más hiányában minden nap ostrom alá. Azután pedig mulatok önmagammal. Eljárkok a különben mezővárosnak keresztelt falunkat körülvevő hegyes, erdős vidéken s élvezem a szabadságot lehelő lég üdítő hatását, gyönyörködöm a fényerdők, rétek, mezők színpompájában. Ritkán vagyok egyedül. Rövid időközökben egy-egy nyul bukkan elő a sűrűségből, megáll egy pillanatra s amint meglát, gyors iramlással elfut. Ne szaladj piczi állat, hiszen nem vérengző vadász leselkedik reád!

Ozbak csörtetése is hallatszik, máskor pedig jó magam igyekszem elpárologni, ha véletlenül sétatánczával közeledem a vaddisznók tanyája felé. Mert hát ez az állat nem igen hiszi, hogy néha a kapanyél is eszül.

Máskor leheveredem a természet és szép palotájának fűzöld pamlagára. Falevél sem mozdul, a szellő is pihen, oly szép, oly édes e néma esend. Bohó ábránd surran a szívbe, a képzelet fest rózsás világot, a lélek hisz, remél. Minő boldog is lehet ilyen esondés helyen két egymást megértő, a világ színpompája után nem sóvárgó szív!

Mosolyogsz szíves olvasóm?! Ugy-e ismered a mesét a világ elől kis kunyhóba rejtőz szerelmes párról? Az ifjúság bohó kedves ábrándja ez, melyet kegyetlenül megfoszt minden szépségétől a mult idő. De itt falun él, virul az ábrándok és szép virága. Engedjük virulni, élvezük illatát, hisz az ősz kegyetlen szele ugyanis elsöpri az illatot, megöli a virágot.

A falusi élet boldogsága, költészete ez!
Serédi Jenő.

Felhívás.

Alulírott, mint az alispáni hivatal által Rimaszombaton a f. december hó 20-án megtartandó városi képviselő választás vezetésére kiküldött választási elnök. — vonatkozással az 1886. XXII. t. ez. 38. §-ára, azon választókat, a kik megbízott által kívának szavazni, illetőleg a meghatalmazottakat figyelmeztetem és felkérem, hogy a törvény értelmében a választás megkezdése előtt legalább egy órával előbb benyújtandó meghatalmazványokat december hó 19-éig napközben bármikor, nálam Főtér 28. szám alatti házbani lakásomon, vagy legkésőbb december 20-ikának reggeli 8 órájától 9 óráig a városháza tanácstermében az én kezemhez beadni szíveskedjenek, másként meghatalmazásaik érvényteleneknek fognak tekinteni.

Rimaszombat, 1889. december 16-án.

Dapsy Vilmos, választási elnök.

Hirdetmény.

1887. sz. Melynek ereje mellett városi lakosaink felhiva figyelmeztetnek. — hogy az 1886: XXII. t. ez. 41. §-a értelmében a 6 év leteltével kilépendő következő képviselő testületi rendes és póttagok, és pedig az

I-ső kerületből: Barna Imre, Glauf Pál, Barányi Gusztáv rendes, — Eudrédi István, Soós Ferencz és póttagok;

II-ik kerületből: Terhes Pál, Soós Ferencz timár, Horváth János rendes, — id. Bodzási József, Lengyel Pál póttagok;

III-ik kerületből: Török János rendes, — Dapsy József Széplaki Lajos póttagok helyi- nek választás utján betöltése végett határnapul az alispáni hivatal 16283. sz. végzésével folyó év december hó 20-ika tűzetett ki.

Mi azzal hozatik köztudomásra, — hogy a választás három kerületben, és pedig az első a községi iskola, — a második a Városháza, a harmadik a „Három Rózsa“ vendéglő választási helyen tartatik, az e végből előlegesen megállapított beosztás szerint, — minden kerület 4 rendes és 2 póttagot választ — a választás reggeli 9 órakor kezdődik, — tart est 4 óráig — mely határidőn túl szavazat nem fogadtatik el; a választás szavazat lapok által akként történik, hogy a legtöbb szavazatot nyert 4 rendes, az utánna következő kettő póttag leend; a kiskorúakat és gondnokság alattiakat a gyám — illetve a gondnok, a nagykorú nők, hajadonok, erkölcsi testületeket a választásnál meghatalmazott képviseli, — máskülömben a jog csak személyesen gyakorolható, egy személy csak egy meghatalmazást nyerhet, mely a választás előtt legalább egy órával a választási elnöknek átadandó. — különben érvénytelen. — A választók kerületenként beosztott névjegyzéke a választási határnapig a polgármesteri hivatalnál megtekinthető.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. város képv. testületének, 1889. december hó 6-án tartott közgyűléséből.

Szabó György, polgármester.

Rimaszombat r. t. város képviselő választó kerületeinek utcák szerinti megnevezése.

I-ső választó kerület. Szavazási hely: a Községi iskola épület, ide tartozik: a Lonszezi, Sodomna, Nagyhid, Tópart, Ujváros, Tamásfali-utca, a Rimántuli rész egész területe, továbbá a Kossuth-utczának a Dickman-testvérek háztól a volt Balázs Pál, jelenleg Salamon-féle házig, és az Izraelta imaháztól a Piskálszkiné-féle házig, nem különben a Szijjártó-utczának a Reizinger János-féle sarok háztól a Cseh Kovács István házáig terjedő része, — összesen 295 választóval.

II-ik választó kerület. Szavazási hely: a Városháza tanácsterme, ide tartozik: a Szijjártó-utczában fekvő Dickman-féle háztól végig, ugyanazon utczában a Kolman Pál-féle sarok háztól végig, a Rumapart, Halász és Gubás-utca, a Jáncsi-utczának a Zehery Gábor-fől háztól a Kapus házig, nem különben a Kossuth-utczának a Tepper-féle háztól a Főtér és Jánosi-utca végéig, valamint a Tompa-utczának a Káposztás-féle háztól a Zehery Gábor féle házig terjedő része, a Kispást-utca, továbbá a Kossuth-utczának a Samarjai-féle háztól a Dickman-féle házig terjedő baloldala, — összesen 247 választóval.

III-ik választó kerület. Szavazási hely: a „Három Rózsa“ I-ső sz. szoba, ide tartozik: a Főtérből: a Bernáth-féle háztól a „Három Rózsa“, Takarékpénztár és Samarjai János háza közötti része, a Deák Ferencz, Szentpétery, Rózsa, Koháry, Ferenczy, Széchy, Poko-

rágyi, Kmetty-utca. Huszártér, a Tompa-utczából a Smegner-féle háznak a Bernáth ház közötti része és a Bakti három pusztá, összesen 234 választóval.

Rimaszombat, 1889. decz. hó 16-án.

Szabó György, polgármester.

Névjegyzéke azon képviselőtestületi tagoknak, kik az 1886-ik évben megejtett választás folytán Rimaszombat r. t. város képviselőtestületében még három évig ben maradtak:

1. Abonyi János.	7. Kovács József timár.
2. Abonyi Pál.	8. Dr. Löcherer Tamás.
3. Baksay István.	9. Róth Lajos.
4. Borbély Ferencz.	10. ifj. Süteő István.
5. Ethey Károly.	11. Szabó János kriston.
6. Ethey Frigyes.	12. Tóth József pénztárnok.

Az 1890-ik évre szóló jogosultsággal kinevezett virilisek névjegyzéke:

1. Ádám Markusz.	13. özv. Jánosdeák Andrásné.
2. Beliczky Viktor.	14. Kovács J. (jánosi jegyző).
3. Baksay József.	15. id. Löcherer Tamás.
4. Csider Károly.	16. Liszka József.
5. Dapsy Vilmos.	17. Molnár József ügyvéd.
6. Ecsesgy Ferencz.	18. Mészáros Bálint.
7. Engel Adolf.	19. Rszombati ev. ref. egyház.
8. Farkas Abrahám.	20. Rszombati takarékpénztár.
9. Gömörm. Nép- és iparb.	21. Stolcz Márton.
10. id. Gaskó János.	22. Özv. Soós Mihályné.
11. Henyei Kálmán.	23. Samarjai János.
12. Horváth János.	24. Weisz Károly.

Műkedvelői színelőadás Putnokon.

1889. decz. 14-én.

Nagyon régen volt, mikor utolszor láttam Csepreghi Ferencznek legkifünőbb népszínművét: „A piros bugyellárist“, a mely darabban Zsófi Blahánának a legjobb szerepeinek egyike! — Egét lelkesben a vágy látni a darabot s gyönyörködni benne! — Hideg, ködös idő volt és mégis elmentem Putnokra, hogy meglássam a műkedvelő társulat vállalkozásának eredményét, hogy siker esetén tapsoljak és lelkesedjem! — Lelkemben a kételkedés érzete akarta befészkelni magát, hogy vajjon e vágyam ki fog-e elégtételt? Sokan voltak így, sokan nem bíztak a sikerben, nem a diésőségben! Megesalatkozás lett minden feltevésnek a vége! A siker teljes volt, a diésőségből minden egyes műkedvelőnek kijutott. Tapsban sem volt hiány, a közönség igen jól volt hangolva, jól mulatott és kiténő figyelmében részesített mindenkit.

E soroknak ezéja tudósítani a nagy közönséget, hogy Putnokon kedélyes társasélet van, a melynek kifolyása volt a műkedvelői színelőadás is! — Tudósításmat az őszinteség és meggyőződés hatja át, és sem többet, sem kevesebbet nem akarok mondani, mint a mennyi — igaz, és méltatok mindenkit, hogy senkinek panaszja ne legyen; a nagyobb szereplőkről — többet, a kis szerepek betöltőiről kevesebbet mondhatok. — Azért emlékezem meg mindenkiről külön is, hogy a műkedvelői pezsgő jó kedvet ez által is fokoztam, hogy rövid idő múlva ismét alkalmam nyiljék újabb tudósítást írni!

A műkedvelői előadás eszméjét, hogy kitől jött az eszme, nem sikerült megtudnom, a putnoki kaszinó lelkesedéssel karolta fel; a legfőbb érdem Fekethe, Gánóczy és Járdánházy urakat illeti, a kik mindent elkötöztek, hogy az est teljes sikerrel és diésőséggel végződjen! — A rendezés nehéz és fáradságos munkáját Járdánházi ur végezte, a ki teljes buzgósággal vezette, oktatta az egyes szereplőket, hogy az előadás példás rendben, lehető gyors egymástutánban folyt le — részben az ő érdeme is! — A kaszinó pompás díszleteket festetett; különösen szép az előfüggöny, a mely Putnok város piacát ábrázolja, az előtérben látszik a Serényi grófok kastélya, mellette a kath. templom, a háttérben egy hegy látszik. A kép igen sikerültnek mondható, festőjének diéséretére válik!

Az előadás fél 8 órakor kezdődött és fél 11-kor végződött! A zenét Rudi bandája szolgáltatta! A kisebb szereplőkről szólok először. Suták Katát Kulcsár Karolin játszotta, rövid szerepében igen jó volt, a színpadon otthonosan mozog, a czigányos beszédet jól utánozta. — Török Mihály két eseléde: Panni Kálniczki Vilma és Kati Lollok Vilma elég ügyesen mozogtak. Leveles Mitsit Matós István személyesítette, rövid szerepét teljes sikerrel adta, kapott is zajos tapsot, külső kiállítás is igen jó volt! Matós ur igen használható műkedvelő lesz, természetes játékkal és hamisítatlan humorával mindig nagy hatással fog játszani. — Kósza Gyurka szerepe Jaczkó Emil kezében volt; tulzott, ez volt játékának főhőbája; kalapját a két első felvonáson át annyira lehuzta, hogy szemét nem lehetett látni, különben jól játszott, az előadás sikerét ő is előmozdította. — Pennás Mukit Amehauzer Kálmán, Hajas Mukit pedig Szücs János játszotta, ugy az előbbi, valamint az utóbbi is egyformán nagy sikerrel felelték meg feladatuknak. Könyvend mozgás a színpadon, semmi tulzás a játékban, ez jellemzi mindkét szereplőt; különösen kiemelem Pennást, a ki teljes sikert aratott! — Peták János vén huszár káplárt Szücs Ferencz adta, a ki szintén jó volt. — A kapitány szerepe Edes Bélánál igen jól kezében volt; kár volt, hogy nem huszárgyengruhát vett fel. — Kender Julist Lollok Anna otthonosan játszotta; Menci Kálniczki Irma volt, a ki pár szóból álló szerepében is kedves volt. — Csillag Pál manipuláns örmestert Ohler József személyesítette. Pompás szép hangjával és ügyes játékkal egyaránt nagy tetszést aratott; hosszu és nehéz szerepében mindvégig jó volt, habár a leghatásosabb jelenetek nem is sikerültek mindenben, mit inkább a gyakorlat hiányának, mint Csillag jóakaratu buzgalmának kell betudni. Méltó társ volt Zsófi a csinos bíró menyecske szerepében Facsinay Irma, a ki mind végig igen jó keávvél játszotta nehéz és fáradszó szerepét: dalai nagyon tetszettek, kellemes szép hanggal rendelkezik és egészen természetesen énekel, nagyon tetszett a „Piros-piros-piros“ című dal, a melyet a huszármesterrel együtt daloltak. Török Mihály bíró uram Erőssy Gyula volt, a ki mind-

végig megtartotta szerepének irányát, és minden dícséret nélkül kimondom, hogy kitűnő paraszt bíró volt!

Közönség nagyszámmal volt jelen, és a jövedelem a 200 frtot túlhaladta, felülfizetések is történtek, mert az előadás jótékony célra eszközöltetett, részben: a kaszinói könyvtár és részben a ref. iskola javára!

A közönség soraiba ott láttuk Hevessy Benedek urat is, a putnoki választó-kerület országgyűlési-képviselőjét.

Előadás után táncmulatság tartott, a mely csak reggel ért véget.

S végül a putnoki műkedvelő-társulatot arra kérjük, hogy az elért sikeren buzduljanak fel és folytassák a megkezdett munkát; vegyenek elő ismét egy jó magyar népszínművet és gyönyörködjék a közönséget, a mely hálával és elismeréssel adózik a műkelvelő hölgyek és uraknak, a kik a Piros bugyellárásban dícsőségesen megállították helyüket! — Eljének!!

Helybeli hírek.

A helybeli nőegyesület folyó hó 22-én vasárnap, egyetűl árva számára a kisdudov termében karácsonyfát állít.

Az újvívi üdvözetek megváltására kérelmet intézett a közönséghez a nőegyesület és közm. egy. rimaszombati körének elnöksége. Jövő számunk utolsó levién ez évben, részünkről is felkérjük mindazokat, a kik a kellő időben közzé teendő hírlapi jó kívánatokat a fentebbi egyesületek részére adományok utján ohajják eszközölni, a hét folyama alatt széthordozott aláírási ivre sziveskedjenek nevüket följegyezni.

A városi tanácsból. A hétfőn tartott városi tanácsülés állatorvost választott. A beérkezett folyamodványok közül a kijelölt bizottság hat egyént jelölt ki, a kik közül Deli Elemér okl. állatorvos 22 szavazattal öt ellenében állatorvossá választott. Ugyan e gyűlésből határozottatott el az is, hogy a f. évi december 1-én kilépő képviselő testületi tagok helyébe 12 tag újból választása f. hó 20-án lesz. A választás mikéntjére vonatkozólag az egyöntetűség czéljából elhatározottatott, hogy minden kerület hat jelöltet adja szavazatát; a legtöbb szavazatot nyerő négy képviselőt pedig a határozatra azon körülmény adott okot, hogy a kerületek a szavacsnál nem jáltak el egyöntetűen, amennyiben egyik kerületben külön szavaztak a rendes s külön a póttagokra, miből az a visszas állapot származott, hogy az az egyén, ki a rendes tagságból mind ötödik kiesett, a póttagságra sem jutott be, dacára annak, hogy több szavazatot nyert mint a megválasztott póttag. A szavazat szedő bizottság elnöke Dapsy Vilmos, az igazoló-választmány tagjai Bakasay István és dr. Löcherer Tamás.

Kaszinók választmánya vasárnap d. e. 11 órákor rövid gyűlést tartott, melyen a jövő évi költségvetésnek az egyesület által a járatandó lapokra vonatkozó részlete helyben hagyatott; e ezimen az egész évi kiadás meghaladja a 400 frtot. E kiadason kívül felhatalmazta a választmány az igazgatóságot arra is, hogy három ruhaállványt szerezzen be a meglévő ruhafogások elégtelensége következtében. A kaszinó rendes tagjai sorába felvették Tomesányi László kir. törv. bíró. Netkovszky Adolf p. ú. igazgató. Szűcs Károly erdőfelügyelő és Paál Ferencz ref. segédpap. A számadások megvizsgálására Kishonthy Gyula, Terhes Pál, Bakasay József, Lukács Géza és Glauf Pál vál. tagok küldettek ki. A helybeli tüzéparaneshozásnak német nyelvű útjára, melyben a meglévő német lapok mellé még két újnak járatását kívánják, nem volt teljesíthető. Ezzel a gyűlés bevégeződött.

Jégsport. A rimaszombati koresolyázó-egyesület vasárnap nyitotta meg idényét zenező mellett. A megnyitáson számos fiatal hölgy vett részt, s a hangulatból ítélve, az idej jégsport élénknek ígérkezik.

Vadászatok. A rimaszombati vadásztársaság, a mikor csak teheti, felhasználja az alkalmat arra, hogy nemcsak szenedélyt gyakorolja. A pongyelok-szuha vadászatról mult számunkban azt a tudósítást közöltük, hogy az eredmény alig volt számbavehető; e tudósításunk hibás információt alapult, a mennyiben több nyúl és három óz került terítékre, sőt egy vadkan is megsebesült, ez azonban sebével elmenekült. Csütörtökön a szabadkai vadász-területen volt a társaság, mely alkalommal a fentebbinél is nagyobb számu vad esett el, köztük néhány róka is.

Nyugtárványozás. Az 1889. évi december hó 22-én Rimaszombathban föllállítandó karácsonyfához adakozásukkal hozzájárultak: Bornemisza Lászlóné ruha és 29 kalács, Samarjay Jánosné 3 frt, fél véka dió alma, Liszka Józsefné ruhanemű, Miskolczy Istvánné sütemény, özv. Richter Vituzsné ruhanemű, Paecz Morné 1 frt, Gellmann Sámuelné 1 frt, Madarassy Dezsóné 3 frt, Sztaniszlavszky Adolfné 1 frt, Terhes Pálné 1 frt, Tornyo Györgyné 1 frt, Stech Kálmánné 1 frt, Groó Vilmosné 1 frt, Glauf Pálné ruhanemű, Fejes Istvánné egy kosár szőlő, Mészáros K. ruhanemű, Kubinyi Aladárné 1 frt, Szakall Vinczéné 50 kr., Szeredinszky Sándorné 50 kr., Máriássy Lászlóné 1 frt, Vozári Gyuláné kalácsot, Kiszely Malvin 1 frt, Marton Jánosné 1 frt, Fülep Bérné 1 frt, Lichtschein Adolfné 1 frt, Institórisz Endréné 50 kr., Szabó Samuné 1 frt, dr. Zehery Istvánné 50 kr., Vozary Gy. né 1 frt, Jaczkó Pálné 50 kr., Farkas Abrahamné 5 frt, dr. Veres Sámuelné 1 frt, Dapsy Józsefné 1 frt, Hevessy Bertalané esemege és ruhanemű, Marton Rudolfné 1 frt, Raisz Emma ruhanemű, Kovács-Rubini Antónia 1 frt, Eeseghy Ferenczné 1 frt, Nagy-Zatrogth Julia 1 frt, Medveczky Aranka 1 frt, Ethey Aranka esemege, idősb Süteó Kálmánné egy kosár dió s 1 frt, Abonyi Jánosné 1 frt, Bakasay Istvánné 1 frt, Tarkóly Józsefné ruhanemű, Badinyiné 50 kr., Lokcsánszky Endréné 1 frt, Kemény Erzsike esemege, Rásky Bertalané 50 kr., Hudoba Samuné 1 frt, Molnár Józsefné 1 frt, Molnár Lajosné 1 frt, Kern Adolfné 1 frt, Richter Dánielné 1 frt, özv. Széplaky Lajosné 1 frt, Bakasay Józsefné 1 frt, Beliczky Viktorné ruhanemű, Nagy Ferenczné 1 frt, Hennyey Kálmánné ruhanemű, Ligeti Etelka 50 kr., Sárkány Imréné ruhanemű s 1 frt, Madarász Pálné 1 frt.

Vármegyei ujdonságok.

Lelkészejelölés. A berzetei papságra négy pályázó közül Seres József mártonfalvi, Ragályi Géza szádellői és Kolos István naprágyi lelkeseket jelölte ki a törvényes bizottság.

Halál. Korintus Mihály hárskúti plébánost mult vasárnap temették nagy részvét mellett Hárskúton.

Beküldetett. Egy megyei szavazó polgártól a következő sorokat vettük: „Az elbizakodottság netovábbja. Különös világot élünk, mikor egy nagy horderejű megyei tisztújítás előtt, már a művelt választó közönséghez is ily — minden tisztességet mellőző — nyílt Levelező-lapot írunk: „Tisztelt Uram! Az a megállapodás történt itt a központban, hogy a megyei tisztviselők mind megmaradjanak. Remélem ön is e szerint szavaz. — Fogom tudni én is a jóért jóval, a rosszért a legrosszabbal fizetni. R-szombat, 1889. decz. 11-én. Hubay Miklós ügyvéd.” — Ezen sorokat a nyilvánosság elé boesátja egy választott megyebizottsági tag, ki Hubay urnak ezen elbizakodottságának a netovábbját hirdető fenyegetését egyszerűen visszautasítja és kijelenti: hogy a tisztújításnál a központ, illetve a megye érdekét tartván szemé előtt, saját szívének sugallata szerint önállóan — és nem a Hubay Miklós parancsszavára szavazott. Fenyegetéstől mitsem tart, mert őt a megyében sokkal kisebb pontnak ismeri, mintsem hogy magát valakin — legalább nemesen — megboszulni képes volna.” (Közöltük e levelet, de tartalma a beküldőt terheli. Szerk.)

Rozsnyón szintársulat működik meglehetősen jól játszó tagokkal s a közönség elég meleg érdeklődésével. Az ott alkotott színügyi bizottság a folyó hétre is változatos műsort állított elő.

Lopás. Laurincz János és András meg Matus Jakabné veszerési közös házának hátulso falát e hó elején éjjel ismeretlen jómadarak kibontották s a kamarából sok értékes ruhát és vásznat, meg szalonnát s kendert raboltak el. Az egyik tolvaj bünyjelképen kopott szürét a helyszínen felejtette, s így könnyebben eszközölhető a lopás földerítése.

Öngyilkosság Rozsnyón a főtéren egy Blum József nevű kereskedő anyagi zavarok miatt föbe lötte magát.

Vad dísznöt lött. Derencsény kis-község lakosait esendes nyugalomból folyó hó 11-én egy itt a nagyobb ritkaságokhoz tartozó eset rázta fel. Ugyanis K. Gy. molnár és vadász ember — ki az nap szerencsésebben vadászott mint ezelőtt két évvel, mikor a reá és vadásztársára: M. A. pápocsi parasztra esett, — de abból szerencsésen kigázolt — gyanu szerint, vaddisznó helyett Sz. A. házi sertését lötte volna meg a községi erdőben, hol a vad nagyon is ritkán mutatkozik, most már egy valóságos 130 font nehéz vaddisznót ejtett el. A községnek nagyja-apraja — az meg a zsidó keresmárosné is a malom elé sietett, hogy lássa azt a csuda-állatot, a melyről már olyan sokat hallott — de még eddig nem látott.

Vegyes hírek.

Iszonyu veszteség érte Porubszki Pál nyiregyházi ág. ev. főgymn. tanárt. — ki lapunknak felelős szerkesztője is volt két éven át — az által, hogy egyszerre két kis gyermekét veszítette el. A kiadott gyászjelentés a következő: Mély fájdalommal jelentjük hogy életünk minden öröme, két kis drága gyermekünk Annuska és Lili, az egyik negyedik évében, a másik tíz hónapos korában, mindkettő ugyanegy napon, f. hó 11-én kinos szenedés után meghalt. Az ártatlan kis halottakat decz. 13-kán, d. u. 3 órákor, a helybeli főgimnázium ó-épületéből temetjük el a vasut mellett sírkertbe. — Legyen nekik könnyű a föld-örizzék menyhen angyalok ártatlan lelköket. Porubszky Károly és Szathmáry András nagyapák nevében is Porubszky Pál főgimnáziumi tanár és neje Szathmáry Klemma szülők.

Papválasztás. Brassóapácán az ott levő ág. ev. helyettes papot, vármegyei fiát, Bohus Pált e hó 8-án egyhangulag választották meg rendes lelkeszsze.

165 évre terjedő büntetést szabott ki a szegedi kir. törvényszék, a híres Geiger-féle negyedmillió lopás vádlottaira. Felosztotta pedig e rengeteg summát részint fegyház, részint hivatalvesztés ezimén tizenhét gonosztevő közt, kik, míg az ellopott negyedmilliót megszerezték és elköltötték, gyilkoltak, raboltak és közökiratot hamisítottak.

Előmunkálat a jövő évi ujjoncozásra. A m. kir. honvédelmi miniszter a jelen évi védelmi törvény 35-ik szakaszához képest az 1890. évi ujjoncozásra vonatkozó előmunkálatok teljesítését oly czélből rendelte el, hogy ha az 1890. évi ujonez jutalékok tetleges kiállítását a törvényhozás megszavazza, az állítást az 1889. évi védelmi törvényben kijelölt március 1-től április utóljáig terjedő időszak alatt, teljes és biztos adatok alapján, s mind a magán felek törvényes kívánságainak kellő figyelemben tartásával, mind a hadseregbe nézve legkedvezőbb eredménnyel kell fogantatni.

Felvás. Az aggteleki barlang nagyságra nézve a világ második barlangja, hazánk természeti esodáinak legnagyobbika pusztulásnak indult. — A fáklák füstje befekettette a barlang falait és a cseppképződményeket: ez utóbbiak a litogatók vandálizmusának kiszolgáltva elpusztítottak. A turista sem utat, sem hidat nem talált a barlang belsejében és védtelenül ki volt szolgáltatva a bérlok és kalauzok rablórendszerének. — A magyar Kárpát-egyesület keleti Kárpát-osztálya a természet ezen remekművét a végpusztulástól megmentendő, örök bérbe vette a barlangot, helyreállította a legszükségesebb utakat és hidakat és jó világításról és kezeléssel gondoskodott. — Ezen intézkedések azonban még nem voltak elegendők arra, hogy az egész barlang a turista forgalomnak megnyitassék. Az aggteleki barlang ugyanis egy hosszú folyó medret számos elágazással képezve 8500 méternyi hosszúságban terjed el a szilicezi trias-mészából álló fensik alatt és több mint 8 órányi vándorlásba kerül, míg a barlang végéhez érünk honnét újra 8 óráig tartó uton visszatérünk. — Es épen a legnagyobb csarokban a legszebb cseppképződmények a barlang hátulso részében vannak, hol azokban csupán a legbátrabb és legkitartóbb turisták gyönyörködhetnek, míg a nagyobb közönség lemondani kénytelen e rendkívüli élvezetről. — A keleti Kárpátok osztálya elhatározta, hogy a barlang végéhez közel egy új kijáratot készíttet és a barlang mérnöki felvétele mutatta, hogy az áttörésre legalkalmasabb hely az aggtelek-tornai országút mellett van, miért is egy száz méter hosszú akna készítenő. — Pénzügyi nehézségek miatt kénytelenek voltak tervünk kivételét elhalasztani és csakis f. év május havában láhattunk az áttörési munkához. — A munkának kétharmadát (67 m.) befejeztük, de a rendelkezésünkre állott pénz is elfogyott. Ha a munkálatokat félbeszakítani kényserülünk, ez nagy áldozatokkal járna és a befejezés ismét hosszú időre halaszthatnák. — A keleti Kárpátok osztálya oly bizalmas kéressel fordul

a hazafias természetbarátokhoz: sziveskedjenek vállalkunkat anyagi támogatásban részesíteni és az 1890. évi január 4-én Kassán, a Schalkház-szálloda dísztermében rendezendő, táncvizsgálommal összekötött hangversenyben résztvenni, melynek tiszta jövedelme a fent nevezett hazafias czúlnak van szentelve. — A helyekre szóló előjegyzések Maurer Adolf kassai könyvkereskedő és pénztárosnál fogadtatnak el, tulfizetések pedig a kassai lapokban köszönettel nyugtáztatnak. — Helyárak: Körszék 2 frt; Zártszék I—VI. sorban 1 frt 50 kr., Zártszék a VII. és következő sorokban 1 frt; belépti díj 60. kr. — Kassa, 1889. évi december 6-án. — Hazafias üdvözetekkel a keleti Kárpátok osztályának ügyvivő alelnöke: Siegmeth Károly s. k. a. m. é. k. vasut felügyelője — A rendező-bizottság elnöke: Münster Tivadar s. k. k. tanácsos Kassa s. k. városi polgármestere. — A pénztáros: Maurer Adolf s. k. könyvkereskedő.

A 30.000 példányban megjelenő „Budapest” című képes politikai napilap, — mely immár XIII-ik évfolyamát futja, — évről-évre nagyobb elterjedésnek örvend. Ma már annyi példányban jelenik meg, hogy két rotációs-gépen nyomják, a mi hírlapirodalomban valóban páratlanul álló eset. A „Budapest” e szokatlan elterjedését egyrészt határozott nemzeties független irányának és kitűnő tudósításainak, másrészt pedig eredeti rajzok után készült képeinek köszönheti. A „Budapest” — nem csinálva kétkülcasos politikát, mint az mai nap-ság már a hírlapirodalomban is szokásos, — nyíltan és kitértőan Magyarország teljes állami függetlensége és önállósága mellett küzd. Azt akarja, hogy legyen önnálló állmterületünk, nemzeti hadseregünk, saját bankunk, külön külképviseletünk; szóval odatörökszik, hogy hazánk minden idegen beavatkozástól menten saját maga intézhesse államügyeit. S e törekvésében politikai életünk olyan kitűnőségei támogatják, mit Irányi Dániel, Ugron Gábor, Madarász József, Thaly Kálmán, Polónyi Géza, Törzs Kálmán, Petrich Ferencz, Lukács Gyula, Orbán Balázs, Tóth Ernő, Enyedy Lukács, Mezei Ernő stb., kiktől ismételtlen hozott már a „Budapest” nagyérdéki közleményeket, s a kiknek ígérteit bírja a szerkesztőség, hogy a lapot szellemileg továbbra is támogatni fogják. De a „Budapest” nyíltan bevallott politikai irányának szilárd és következetes megtartása mellett arra is kiváló gondot fordít, hogy olvasói ugy a hazai, mint a külföldi nevezeteseb eseményekről gyors és megbízható értesülést nyerjenek. E végből olyan levelezői kart szervezett, a minő egy lapnak sincs. Csak itt az országban 254 rendes levelezője van a „Budapest”-nek. E mellett állandó tudósítókat tart Bécsben, Belgrádban, Bukarestben, Berlinben, Konstantinápolyban, Párisban, Pétervárott, Rómában, Zsófiában, Zágrádban és New-Yorkban. A párisi kiállításra külön állandó tudósítót és rajzolóit küldött a „Budapest.” — Turinban, Kossuth Lajos nagy hazánkfia külön is fogadta, ez év nyarán a „Budapest” rajzolóját, kítől több eredeti rajz vár megjelenésre. A szórakoztató olvasmányokra szintén nagy súlyt helyez a „Budapest.” — Tárca-rovata élénk és változatos; a mit eléggé igazol az is, hogy a közelmúltban irodalmunk majd mindegyik jelese felkereste dolgozataival a „Budapest”-et. — Költeményeket hozott: Abonyi Emiltől, Bartók Lajostól, Illyés Bálinttól, Inczédi Lászlótól, Kiss Józseftől, Komócsy Józseftől, Kisteleki Edétől, Koroda Páltól, Ney Ferencztől, Luby Sándortól, Pósa Lajostól, Petri Móról, Reviczky Gyulától, Várady Antaltól stb. — Tárcaikat írtak: Abrai Károly, Bródy Sándor, Degre Alajos, Erdélyi Gyula, Haller József gr., Murai Károly, Porzsozt Kálmán, Sebők Zsigmond, Sziklay János, Tolnai Lajos, Vay Sándor gr., stb. Regényeire hasonlókép mindig kiváló gondot fordít a „Budapest”; arra törekvén, hogy ne csak érdekesítozók, hanem irodalmi színvonalon állók is legyenek, a mire nézve különben elég kezességet nyújtanak állandó regényírói, u. m. V. Gaál Karolina, Murai Károly, Mártonffy Frigyes, Sziklay János, Mártai B. Béla, Tolnai Lajos, stb. Ezek mellett a „Budapest” folyvást három regényt közöl egyszerre, sőt midőn közlendőinek anyaga megengedi, négy regényt is közöl, mint azt a nyár folyamán is tette. — Ezeiken kívül, „Új Budapest” ezim alatt vasárnaponként humoristikus hetiműlket esatoltatik a fölaphoz egészen ingyen. E humoristikus melléklet kifigurázza a politikai és társadalmi élet ferdeségeit, hoz jóízű adomákat, tréfás megjegyzéseket; végül pedig minden héten egy-egy talányt közöl, a melynek megfejtői között érdekes jutalomkönyveket sorsol ki. — Ha még tudjuk, hogy e lap „Kis Gazda” rovata ugy a mezőgazdaságra, mint az iparügyekre kiváló gondot fordít, s a közgazdaságot, — a többi lapoktól eltérőleg — akként kezeli, hogy az bárki által könnyen megértessék: ugy bátran elmondhatjuk, hogy a „Budapest” — mely tényleg a legolcsóbb lap hazánkban — minden tekintetben alkalmas arra, hogy minden magyar család állandó látogatója, házi barátja legyen. Előfizetési ára egy hóra csak 1 frt; negyedévre 3 frt; félévre 6 frt; egy évre 12 frt. — A „Budapest” előfizetői még a következő kedvezményben részesülnek: — Aki egész évre előfizet s az előfizetési összeget (12 frt) egyszerre küldi be, az a „Budapest” Nagy Képes Naptárát ingyen, aki félévre előfizet s az előfizetési összeget (6 frt) egyszerre küldi be, az a „Budapest” Kis Képes Naptárát ingyen vagy a Nagy Képes Naptárt 40 krért, aki negyedévre fizet elő s az előfizetési összeget (3 frt) egyszerre küldi be; az a „Kis Képes Mese-naptár” ingyen vagy a Nagy Naptárt 50 krért, vagy a Kis Naptárt 25 kr. kedvezményes ár mellett fogja kapni. — Mutatványzáimokkal bárkinek ingyen szolgál a „Budapest” kiadóhivatala, IV. ker., Sarkantyús-utca 3. sz. a.

A „Képes Családi Lapok” szépirodalmi képes heti lap már tizenegy év óta küzd hazafias lelkesedéssel és kitartással a nemzeti irodalmunk bátyjában; már 11 év óta lobogtatja a nemzeti művelődésnek s izlés nemesítésnek a zászlaját, most is, a midőn Brankovics György jeles szerkesztése mellett már tizenkettedik évfolyamába lép a legelőkelőbb, a legkitűnőbb írők és íródoők műveivel indul a nemzetiségünket még mindig fenyegető s hazánkat sáska rajként elszőnlő német szépirodalmi lapok elleni hadjáratra. A „Képes Családi Lapok” munkatársai: Jókai Mór, Tolnai Lajos, Mikszáth Kálmán, Dalmady Győző, Témérdek (Jeszenszky Dániel), Lauka Gusztáv, Brankovics György, Rudnyánszky Gyula, Pósa Lajos, Prém József, Dr. Sziklay János, Palágyi Lajos, Inczedy László, Murai Károly, Máry K., Petri Mór, Dr. Roditzky Jenő, Benitzky-Bajza L., Büttner Lina, Nagyvárady Mira, Kuliffay Beniczky Irma, Hevesiné-Sikor Margit, Fanghne-Gyujtó Izabella, Gaál Karolin, Karlovszky Ida, Harmath Lujza stb. stb. Valjon ki esetléné fel az előkelő szellemi kama

tek termékeit a külföld műveivel! Magyar ember bizonyára nem! S a magyar nő — még kevésbé. — A „Képes Családi Lapok” az összes szépirodalmi lapok között a legélénk, legváltozatosabb. Tartalma az irodalom minden változatát felöleli; képei a leghíresebb festők műveit mutatják be. „Hölgyek Lapja” című dívat-melléklete a legújabb dívat-képeket hozza, s a nevelés, az egészség, a gazdaság, a kertészet s a házi ügyek minden olyan kérdését, amelyre tárgyalna. „Regény melléklete” három-négy eredeti regényvel ajándékozza meg évenként előfizetőit. „Zöld borítéka” tele van műtárgy apróságokkal s tulányokkal, melyeknek megjelölt értékes jutalmat kapnak. S a „Képes Családi Lapok” daczára sokoldalúságuknak, mégis bátran kezébe adhatók a család minden rendű és korn tagjának: daczára gazdag tartalmának mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap. Előfizetési ára a „Hölgyek Lapjával” s a „Regény melléklet”-tel együtt egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. o. é. s a kiadóhivatal (Budapest nagy korona-utca 20. sz.) melyhez az előfizetések legegyszerűbben posta utalványon intézendők, kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve szolgál mutatóvényszámokkal.

Szerkesztői üzenetek.

V. L. urnak magán-levelet irtunk a koesi, henger, vetőgép ügyében.

N. L. urnak P en. Az ígért közleményt köszönettel fogadjuk s várva várjuk.

X. Y. Z. V. Kényes dolog az édes barátom! Darázs-fészekbe csak akkor nyulunk s az esetre is óvatos kézzel, ha a közügynek vele használhatunk. Tudod, mi nem vagyunk barátai a revolver-szurnalizistáknak. Elvünk az, hogy magán-személyek kényes ügyeit piacra ne vigyük.

Gaz kópé humoros közlése számított Pákh Albert irt afféle szellemes dolgokat a „Vasárnapi Ujság” regéi évfolyamaiban s egy önálló kötetben is Kaján Abel alnév alatt. A nevetés fűszere a sok bajjal járó életnek más lapba ne küldd be előbb az említett ezikket, mert nem szívesen közlünk, vagy csak szerfölött fontos okokból olyat, a mi már máshol érte a sajtó fes ekét!

S. L. urnak. Ugyan kérem, mit gondol Uraságod, ha minden hozzánk érkező ezikket fel nem használhatás esetén visszaküldenék, elég volna-e ajánlva foladás mellett csak egy hónapban is mintegy öt frtnyi postaköltség? Hozzáuk csak egy hónap alatt is sok fel nem használható vagy csak részben közölhető anyag kerül! Ki győzné azt mind visszaküldeni. Há! Istennek! munkatársaink szép számmal vannak és gyorsan tudósítanak be-műnket az események felől.

K. J. kisasszonynak D n. Beeses kérdézősködésére tisztelettel válaszoljunk, hogy az a ezukrázati hirdetés igen solid egyentől ered. Az a ezég a valóságának megfelelő hirdetés szokott közölni s az árak több hozzáértő állítása, sőt saját tapasztalataink szerint is meglehetősen olcsók. A mi pedig a torták s más effélék elkészítését s a pontos kiszolgálást illeti, teljesen mentek a kifogástól. Sok eőkelő és finnyás hölgy egybehangzó nyilatkozata szerint me-sze földön alig van olyan ezukráz. ki oly ügyesen s elég olcsó áron tudna szép és jó süteményeket előállítani. Bátran rendelhet akár egy levelező lapon is Nagy ágod.

Felölös szerkesztő: **Dr. Veres Samu.**

Kiadó-tulajdonos: **Dr. Bernáth István.**

Magán-hirdetések.

Hirdetmény.

890. sz. — Néhai **Gelle Istvánné örököseit** illető a rimaszombati 428. telekkönyv és jánosi utcazi 407. sz. a. fekvő kőből épült ház tartozékaival, Rimaszombat r. t. város árvaszékének 890. számú határozatával 1889. évi **december 28-án d. e. 9 órakor** a város közházánál önkéntes árverés útján eladatni határozatván; árverezni kívánók azon megjegyzéssel hivatnak meg, hogy a feltételek addig is a délelőtti hivatalos órák alatt **Huszth Lajos** árvaszéki előadónál megtekinthetők.

Kelt szab. Rimaszombat r. t. város árvaszékének 1889. évi december 13-án tartott üléséből.

Szabó György, árvaszéki elnök.

Hirdetmény.

E lap kiadóhivatalában meg tudható helyen — jutányos áron eladó:

Egy félfedelű ruganyos koesi.

Egy kettős rögtörő gyűrűs henger szállító kerekkel.

Egy Sack-féle, — 3 méter széles — szórvavető-gég, mindenféle magvakhoz — löheréhez is való — vetőkorongokkal teljesen ellátva.

Hat **Sack-féle** — ugynevezett — „**Egyetem-**mes” eke.

Öt métermázsza „**Tatárka**” vető-mag.

Kiadó.

Rimaszombatban a főtéren, az Ethey-féle házban egy újonnan épült, nagyobb szerű **üzletnek való bolt** s azzal egybekapcsolt **három szobás lakás** és mellékhelyiségek azonnal bérbe vehetők.

Rimaszombat, 1889. Nyomatott **Rabely Miklós** könyvnyomdájában. (Losonczy-utca 29. szám.)

Occasio!

Őszi és tavaszi ruhakelmék.

Occasio!

Női ruhakelmék.

Mélyen leszállított áron.

OCCASIO!

Nagy bevásárlások folytán azon helyzetben vagyok: **női ruhakelméket, különösen őszi- és tavaszi idényre valót, mélyen leszállított áron** adhatni, mire felhívom a nagyérdemű közönség becses figyelmét.

Kiváló tisztelettel

LANDAU A. FIA,

divatáru kereskedese Rimaszombat, főtér 21.

Vidéki megrendelések pontosan eszközöztetnek.

Occasio!

50%-kal áron alul.

Occasio!

MISKOLCZY ISTVÁN

MÜCZUKRÁSZ.

RIMASZOMBAT, FŐTÉR 9. SZ.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy a karácsonyi ünnepekre minden a ezukrázati tere né kedvezően ösmert, valamint más újabb és karácsonyfára alkalmas ezukortárgyak nélam már készletben vannak és azokat a t. ez. vevők részére a következő módon és áron állapítottam meg.

100 db karácsonyfára való ezukortárgyak, a melyek állanak 10 db nagyobb süteményből, 10 drb chokoládéból, 10 drb képes, 10 drb pottageból és 10 drb chokoládé szivarból, 25 drb kisebb süteményből és 25 drb habalakoeskából; ennek az egésznek az ára 1 forint.

Ugyanezek finomabb minőségben egy dobozzal 1 frt 50 kr.

Excelsior, igen diszes 100 drb 1 dobozban 2 forint.

Más, különféle ezukrok, bonbonok, szivarkák, gesztenyék, angyalkák, apró dobozok, kitűnő diszdozók ezukorkákkal megtöltve, valamint karácsonyi ajándéku alkalmas, mindenféle tréfás tárgyak darabonként, vagy kilónként kaphatók

Továbbá ajánlom kitűnő minőségű ehrem liqueuraimet, rum, punchessentia és cognac táramat; különösen felhívom a n. é. közönség figyelmét az ez idő szerint nélam kapható finom cognac-ra, melyet részint hazai, részint külföldi legjelesebb ezégektől szereztem meg, u. m.: J. Prunier et Comp. Czuba-Durozier et Comp. Promontor. E. Remy Martin et Comp. Cognac Rouillac. Paris. Első alföldi cognac-gyár Keeskemét.

Végezetre ajánlom mindenféle tortáimat, ehrem-fagyalék és más, e nemű ezukrázati tárgyaim különlegességeit.

Rimaszombat, 1889. évi november hó 18-án.

Kiváló tisztelettel:

Miskolczy István,

müczukrász.

Hirdetmény.

7537. sz. — A rimaszombati kir. tszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Dapsy-Palicz Mária** felperes végrehajtónak **Szabó János** s neje végrehajtást szenvedő elleni 200 frt, ugyanezek annak 200 frt s járulékaik iránti végrehajtási ügyében a rimaszombati kir. törvényszék területén levő Zeherje községben fekvő a zeherjei 20. sztk. A. 1—30. sorszám alatt 1/2 urb. birtokból és A. 1—3. sorszám alatt foglalt ingatlanokból Szabó Jánost illető 1/6 rész jutalékára az árverést 381 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1890. évi február hó 13-ik napján d. e. 9 órakor Zeherje községben a községi bíró házában megtartandó nyilvános

árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becslésének 10%-át vagyis 31 forint 15 krajczárt készpénzben vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Rimaszombatban, 1889. évi nov. hó 22. napján. A rimaszombati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Hanrich, kir. tszéki bíró.

Védjük meg lovainkat a nedvességtől és hidegtől.

Az első és legnagyobb lótakarógyár főtarháza szállit a **legsolidabban és legtartósabban elkészített, nehéz, tömör takarót** a következő bámulatos olcsó áron: **Elsőrendű lótakarót**, a mely mintegy 130 cm. hosszú, 130 cm. széles, szürke alapszínben élénk esikokkal, vastag és meleg, darabonként csak 1 frt 80 krért. Ugyanolyan két méter hosszút, 1 1/2 méter széleset, darabonként csak 2 frt 30 krért.

Ékes, kénsárga vagy szürke **kocsitakarót** négyszeres, fekete-vörös vagy kék-vörös esikokkal, mintegy 2 méter hosszút, 1 1/2 méter széleset, darab számra csupán 2 frt 80 krért.

Pompás sárga, urasági Double-takarót, ugyiszintén pompás szőnyegot darab számra csak 3 frt 80 krért. Az elismerő iratok közül a századik így szól: „Szívósokéék Ön a lovasvilág részére a leggyorsabban még küldeni 10 drb. 2 frt 80 kros kénsárga takarót, mint előbb. A Párizs 1878-as kiállításán az első díjat nyert és az őt követő években is az első díjat nyert. — Gyorsan szállitók mindenfelé postán, vasuton vagy hajón. 10—10

Czím em: Pferde-Decken-Fabriks-Niederlage: Edmund Rauscher, Wien, Weingärber Nro 231.